

Про нас

Вище професійне училище №7 м. Кременчука Полтавської області створено в 1979 році згідно з наказом Державного Комітету УРСР з професійно-технічної освіти № 138 від 4 травня 1979 року та наказом Полтавського обласного управління з професійно-технічної освіти № 68 від 14 травня 1979 року як середнє міське професійно-технічне училище № 7 з метою підготовки робітників для Кременчуцького автомобільного заводу за професіями машинобудівного напрямку. З 1 серпня 1992 року з метою забезпечення потреб народного господарства України та об'єднання «АвтоКрАЗ» робітниками та спеціалістами високої кваліфікації з технологічно складних, науковоміських сучасних професій згідно з наказами Міністерства народної освіти УРСР № 217 від 24.12.1991 року та Полтавського управління народної освіти № 44 від 07.02.1992 року училище реорганізовано у вище професійне училище № 7 м. Кременчука Полтавської області.

[Структура та органи управління ВПУ-7 м. Кременчука](#)

ВПУ-7 має два підрозділи - машинобудівне і будівельне, де навчаються учні по 24 робітничими професіями та 3 спеціальностями початкової вищої школи.

Сьогодні училище має потужну навчально-виробничу базу: 35 навчальних кабінетів, 8 лабораторій, 13 навчально-виробничих майстерень, 120 одиниць металорізального обладнання, а також висококваліфікований, творчий педагогічний колектив, який працює за інноваційними технологіями, що забезпечує підготовку 850 учнів денної форми навчання. Викладання предметів та ведення діловодства здійснюється державною мовою.

В училищі створено відповідні умови праці і навчання, побуту і дозвілля. ВПУ№7 постійно розвивається, має сучасну матеріально-технічну базу з розвиненою

інфраструктурою. У власності ВПУ № 7 земельні ділянки загальною площею 5,8335 га. Училище розміщено в типових комплексах, в які входять: навчальний корпус №1 з суспільно-побутовим корпусом (4917,7 м²), навчальний корпус №2 з суспільно-побутовим корпусом (4124,8 м²), навчально-виробничі майстерні №1 (2806,3 м²), навчально-виробничі майстерні №2 (1956,4 м²), два стадіони (по 8400 м²), два спортивні зали (по 288 м²).

В училищі є 2 їдальні, медичний кабінет, стоматологічний кабінет, кабінет практичного психолога, бібліотека, складські приміщення. Приміщення і споруди училища обладнано відповідно до діючих нормативів та санітарних норм, експлуатуються згідно з вимогами охорони праці, правилами пожежної безпеки і санітарно-гігієнічними нормами.

Бібліотека училища має читальний зал на 40 місць. Бібліотека має доступ до мережі Інтернет з 15 комп'ютерних робочих місць. З метою візуалізації позаурочних заходів у бібліотеку придбано мультимедійний проектор та екран з дистанційним керуванням.

Іногородні учні забезпечуються місцями в гуртожитках Регіонального центру професійно-технічної освіти №1 м.Кременчука та Кременчуцького професійного ліцею ім. А.С. Макаренка.

Нині училище має замовників кадрів, з якими укладено двосторонні договори на підготовку кваліфікованих робітників та молодших спеціалістів: ПрАТ «АвтоКрАЗ», ПрАТ «Кременчуцький колісний завод», ПрАТ «Кременчуцький завод дорожніх машин», ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод», ТОВ «МЖК Житлобуд», МПП «Меандр», ТОВ

«АВМ Ампер», КГП "Собзрембуд" та інші.

Завдання педагогічного колективу

Педагогічний колектив училища створює систему навчання, яка б задовольняла кожного учня відповідно до його схильностями, інтересами і можливостями. Саме вчитель, а не комп'ютер є найважливішою складовою навчального процесу. Для ефективного використання комп'ютерів при навчанні вчитель повинен опанувати не лише теоретичні знання а й практичні навички. Для цього всі педагоги, починаючи з 2007 гола навчаються за програмою «Інтел ® Навчання для майбутнього.»

[Буклет на українській мові](#)

[Буклет на англійській мові](#)

1979 рік - рік заснування училища

- **14 травня 1979 року** було відкрито середнє міське професійно-технічне училище № 7 з метою підготовки робітників для Кременчуцького автомобільного заводу.

Перша лінійка в новому професійно-технічному училищі №7 м.Кременчука

Перша лінійка в училищі
вересень 1979 р.

Перший директор училища
П.Г.Сюсюрченко

- 1 серпня 1992 року ПТУ № 7 м.Кременчука реорганізовано у вище професійне училище № 7.

- 26 квітня 1994 року при училищі відкритий спільно з німецькими фахівцями модельний центр професійної підготовки робітників та спеціалістів для машинобудівної промисловості України та підприємств міста Кременчука.

- 9 червня 1998 року відповідно до рішення ДАК МОН України протокол № 14 ВПУ № 7 визнано атестованим з напрямку професій, за якими здійснюється підготовка кваліфікованих робітників.

- 2000 році училище пройшло ліцензування і акредитацію (в числі перших п'яти ВПУ України)

- 2004 році училище пройшло повторно ліцензування і акредитацію.

- 2005 році училище визнано атестованим з відзнакою за рівнем освітньої діяльності загальноосвітнього навчального закладу III ст.

- 1 серпня 2006 року до ВПУ № 7 було приєднано ПТУ № 2, з метою оптимізації мережі ПТНЗ.

ПЕРШИЙ ДИРЕКТОР

Сюсюрченко Павло Григорович народився 16 серпня 1939 року в селі Московський Бобрик, Лебединського району Сумської області.

Має вищу освіту. У 1969 році він закінчив Український заочний політехнічний інститут. Кваліфікація: «Інженер-механік».

Трудова діяльність:

01.11.57 - 28.08.58 р.р. - навчався в технічному училищі №3 м. Кременчука, отримав професію «Токар»;

03.09.58 - 01.11.59 р.р. - токар заводу дорожніх машин м. Кременчука;

19.11.59 - 20.11.62 р.р. - служба в Радянській Армії;

17.12.62 - 26.08.63 р.р. - токар заводу дорожніх машин м. Кременчука;

27.08.63 - 15.05.79 р.р. - майстер виробничого навчання, викладач, заступник директора

з навчально-виробничої роботи ПТУ м. Кременчука;
16.05.79 - 23.06.05 р.р. - директор ВПУ-7 м. Кременчука;
24.06.05 - заступник директора з навчально-методичної роботи ВПУ-7 м. Кременчука.

До особливих трудових досягнень Сюсюрченка П.Г. слід віднести його роботу по будівництву, комплектації та відкриттю училища, яким він потім успішно керував протягом 26 років.

Весь цей термін училище було кращим навчальним закладом області і одним з кращих в Україні.

3 серпня 1992 року училище було реорганізовано в вище професійне училище. В 2000 році заклад під керівництвом Сюсюрченка П.Г. одним з перших серед вищих професійних училищ України був акредитований за 1 рівнем, здобувши право готувати молодших спеціалістів за 4 спеціальностями.

Училище під керівництвом Сюсюрченка П.Г. успішно працювало над виконанням міжурядової угоди між Міністерствами освіти і науки України та Федеративної Республіки Німеччини по створенню модельного центру при ВПУ-7 по підготовці фахівців для машинобудівної галузі. Підсумки цієї роботи були розглянуті на засіданні колегії Міністерства освіти України 27 квітня 1994 року і отримали високу оцінку.

На посаді заступника директора з навчально-методичної роботи забезпечує високий рівень методичної роботи училища, розвиток інноваційної діяльності медпрацівників, сприяє впровадженню сучасних педагогічних технологій.

В травні 2007 року очолив роботу щодо участі ВПУ-7 У Всеукраїнській естафеті інноваційних проектів, яку представники МОН України високо оцінили.

Як викладач має вищу кваліфікаційну категорію та педагогічне звання «Викладач-методист».

За багаторічну сумлінну і творчу працю має урядові нагороди:

- «Заслужений працівник народної освіти України» (1994 р.);
- орден «Знак пошани» (1986 р.);
- медаль «За трудову доблесть» (1970 р.);
- медаль «Ветеран праці» (1986 р.);
- нагрудний знак «Відмінник професійно-технічної освіти» (1973 р.);
- знак «Відмінник Освіти України» (1991 р.);
- почесний знак «За заслуги в розвитку системи професійно-технічної освіти» (1986 р.);

Розпорядженням Президента України №178/2007 від 5 березня 2007 року Павлу Григоровичу Сюсюрченку призначена державна стипендія як видатному діячу освіти.

